

[Jens Chr. Christensen.]

— og det bliver altså til den almindelige handelspris — eller også må man eventuelt lukke den.

§ 56 drejer sig om de udyrkede arealer. Det er som bekendt heder, moser, klitter, indsander og klipper. Der sker nu den ændring, at man får lov til at hegne, hvis man synes, generne er for store, og der står i betænkningen, at ved forsvarlig hegning skal forstås et hegn, der er egnet til at holde mennesker borte, men ikke behøver at opfylde et hegns funktioner også i andre henseender. Det vil altså sige, at hvis en grundejer ønsker det, kan han sætte et hegn, uden at det koster ham særlig mange penge, bare det markerer, at her er privat ejendom, hvor man ikke ønsker offentlig færdsel.

Med de ændringer, som gennemføres af de 3 omtalte paragraffer, forsøger man at tilgodese ejernes berettigede interesser. Alligevel vil denne lovgivning være et særdeles godt og fordelagtigt tilbud til befolkningen, ikke mindst byernes befolkning, og det er mit håb, at borgerne påskønner de goder, som denne lov giver dem adgang til. Men jeg vil gerne føje til, at naturen ikke kan værnes alene med lovparagraffer, lige så lidt som borgernes ejendomsret kan værnes gennem lovgivning. Det, vi bevæger os på her, er områder, som alle, der færdes i naturen, må vise forståelse for; de må vise skånsomhed, de må vise hensyn både over for naturen og over for ejeres berettigede interesser.

Endelig var hr. Kampmann inde på forureningen, som er et problem, vi har drøftet meget indgående i udvalget. Vi erkender fra venstres side, at det er et problem, der må løses; det tror jeg erkendes fra alle partiers side, og mon ikke alle partier allerede har nedsat interne udvalg til at beskæftige sig med problemet? Fra venstres side mener vi bare ikke, at det er et problem, der hører hjemme her under naturfredningslovgivningen. Det er et problem, der skal tages op og vil blive taget op i de kommende måneder, men på en

anden bøj, end det kunne ske i forbindelse med naturfredningslovgivningen.

Jeg skal med disse få bemærkninger som nævnt anbefale at stemme for de af ministeren stillede og af udvalget eller udvalgets flertal tiltrådte ændringsforslag og stemme imod de af de andre partier stillede ændringsforslag.

Lindegård Rasmussen: Som den fjerde taler i rækken fra de partier, der agter at stå sammen om det foreliggende lovforslag, er det vel begrænset, hvor meget det er mig muligt at tilføre debatten af nye og originale indslag på nuværende tidspunkt. Hvad der har været fremsat af bemærkninger fra de tidligere taleres side om konkrete paragraffer i lovforslaget, deres behandling og de ændringsforslag, man har fundet frem til under udvalgsarbejdet, skal jeg derfor gå forholdsvis let hen over og indskrænke mig til nogle relativt få bemærkninger af mere almen og kommenterende karakter.

Jeg skal først meddele, at de af socialistisk folkeparti og af VS stillede ændringsforslag og underændringsforslag må det radikale venstre afvise. Det til tredje behandling bebudede ændringsforslag til § 55 kan vi derimod tiltræde.

Det er nu godt et år siden, kulturministeren første gang fremsatte det forslag til naturfredningslov, som i alt det væsentlige danner grundlaget for det lovforslag, vi i dag har til anden behandling. Vi holdt møder i udvalget om forslaget sidste sommer, og i efteråret blev forslaget genfremsat i tillempet skikkelse, hvilket dog ikke havde forbindelse med det udvalgsarbejde, der havde fundet sted i sommerens løb. Man har vist lov at sige, at det ikke er tilfældigt, at vi først får det til anden behandling på dette tidspunkt. Årsagen er simpelt hen en udvalgsbehandling, som jeg i hvert fald for mit vedkommende synes har været meget omhyggelig og meget grundig, og hvorunder de mange henvendelser, der har været rettet til udvalget, har været genstand for indgående drøftelse.